

Krómer Márton vagyok, a TMPK gépész-mérnök tanár szakos hallgatója. Csoporttársammal és jóbaráttal együtt mentünk ki Törökországba egy fél év erejéig. Ott találkoztunk román és magyar srácokkal a Marosvásárhelyi Egyetemről, és észt lányokkal, akik kórházi gyakorlatukat töltötték Balikesirben. Előző félévben 6 lengyel kolléga is volt, amint megtudtuk attól a két sráctól, akik egy évre jöttek erasmusozni.

Előre vetítem, hogy pár oldalban teljességgel lehetetlen még csak nagy vonalakban is bemutatni az elmúlt fél évet, de a február óta írt blogomban mindent megtaláltok, ha érdekel titeket. (erasmusbalikesir.blog.hu)

Ezen kívül készítettünk két rövidfilmet is a városról.

link1: <https://www.youtube.com/watch?v=LPStquu6np0>

link2: <https://www.youtube.com/watch?v=PBdDxBKOz8w>

Balikesir nevű 240 ezres kisvárosban éltünk, ez – meglepő módon – a Balikesir régió központja. Van neki egy közel 20 ezer hallgatót számláló egyeteme, aminek a pedagógiai, sport- és zenei kara a belvárosban van, a többi a várostól 15 kilométerre elhelyezkedő kampuszon, ahova igen sűrűn közlekedő minibuszokkal lehet kijutni.

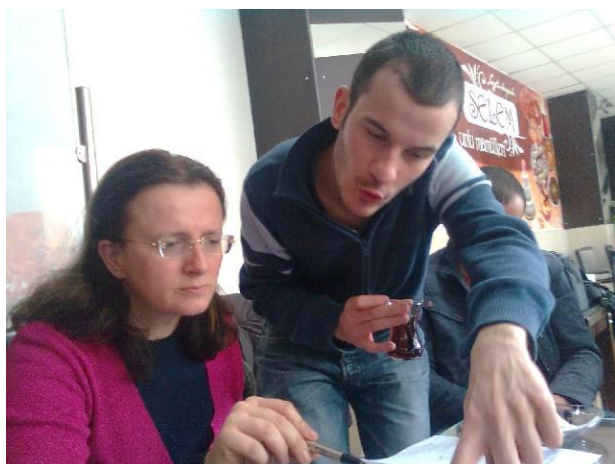

Ne tévesszen meg senkit a Balikesir University honlapján található ECTS lista, mert ugyan nagy szorgalommal lefordították angolra az egész egyetem összes szakának minden tárgyát, azok 99,9%-át törökül oktatják, tehát az angolul beszélő tanárokat vadászni kell.

Így történt, hogy úgy döntöttünk, nem a szakmai (gépész- illetve villamosmérnöki) tárgyakra helyezzük a hangsúlyt. Itt jegyezném meg,

összesen egy mérnöki tárgyat ajánlottak nekünk, ami egyikünk szakterületéhez sem tartozott.

Ellenben a biológia fakultációról találkoztunk egy nagyon kedves és lelkes tanárnővel, aki szívesen tartott angolul csak nekünk külön kurzusokat. (Tarthatta volna angolul a török kollégáknak is, csak az az apró probléma, hogy az ottani hallgatók kb 90-95%-a nem beszél angolul. ☺) Ennél a tanárnőnél volt egy social work kurzusunk, valamint egy tananyagfejlesztés, amit különösen élveztünk, és a tanárnőnek is meg nekünk

is kihívás volt a biológiához kapcsolódó tananyagfejlesztéseket átdolgozni pl. szakközépiskolás gépjármű-szerkezettan témakörre. Megesett, hogy a konzultációt a tanárnő kedvenc kávézójában tartottuk. ☺

Mivel mint említettem, nem volt sok lehetőségünk válogatni, és mivel belecsöppentünk egy nagyon színes kultúrájú országba, semmi esetre sem akartuk kihagyni a tradicionális török népzene kurzust. Ezt a zenei intézet egyik fiatal tanára tartotta, rövid áttétintést tettünk a török zenei műfajok között, megismerkedtünk a tradicionális török hangszerekkel, majd régiókra lebontva tanulmányoztuk a népzene, néptáncokat, hagyományokat. Közben persze rengeteg zenét hallgattunk. Számomra ez a kurzus különösen sokat jelentett, mivel magam is zenélek. Mr. Hakan Okaynak köszönhetően egy nagyvonalú, de rendkívül érdekes áttekintést nyertünk a török kultúráról az ország hét, igen különböző régiójának vizsgálatával.

Hogy jobban megismerkedjünk a modern kori Törökország történetével, volt egy Atatürk történelem kurzusunk, ami szintén nagy segítségünkre volt a helyi viszonyok megismerésében. Természetesen nem maradhatott el a török nyelvi kurzus, ami nem volt nehéz, de annál izgalmasabb, és vidámabb. ☺ Pont annyira tanultunk meg törökül, hogy meg tudtuk magunkat értetni a hétköznapi helyzetekben. Nyilván nem is volt célunk akadémiai szinten megtanulni, de talán ez egy csöppet magas célkitűzés is lett volna. :P

Maga a város kedves hely, ugyan nem az éjszakai életétől híres, de hát ha az ember leugrik Miskolcra, ott sem nappali hangulat uralkodik, mint egy nyári hétvégén a Deák téren. Ugyanakkor nappal folyamatos a nyüzsgés. A tömegközlekedés rendkívül jól szervezett, a minibuszok bárhol megállnak, ha az ember fel- vagy leszállna. Mivel nem igazán jellemző a városra a turisták áradata, ha látják az emberen (és látják), hogy yabanci (idegen), rögtön felkelti az érdeklődésüket. Nagyon közvetlenek és segítőkészek. Például mikor megérkeztünk a városba februárban, és nem tudtuk, hogy találjuk meg a kollégiumot, egy angolul parányit beszélő hallgató 20 percet szaladgált, míg megkereste nekünk a megfelelő buszt, majd a sofőr megállt két megálló között, hogy megjöttünk, ugorjatok le. ☺

Az odautazással kapcsolatban még annyit, hogy Isztambulon keresztül érdemes jönni (augusztustól a Wizzair ötödannyiért visz ki, mint a Turkish Airlines), ha sok csomagotok van, a reptérről megfontolandó a taxi, mert ugyan nem rossz a tömegközlekedés, de úgy csúcsra van járva, hogy még csomag nélkül is agyontaposnak, nem hogy azzal együtt. Mindenképp a távolsági buszokat ajánlom országon belül. Megfizethető árakon, kitűnő szolgáltatást nyújtanak, majd minden buszban fejtámlába épített tévé van, utaskísérő lesi minden óhajod-sóhajod. ☺

A legjobb társaságok a Nilüfer és a Pamukkale, ha 'fast and furious' akartok menni, és nem féltek :P akkor a Metro. De a legfontosabb, amit a lelki békétek megtartása érdekében mindenképp jegyezzetek meg: messziről kerüljétek el a Kamilkoç társaságot! (Egyszer majdnem otthagytak egy pihenőnél, a cimborám rohant utánam, hogy megy a busz. Azon kívül a Balikesir-Izmir utat a normális 2,5 helyett négy és fél óra alatt tettük meg. További érdekességeket találhattok a blogomban.)

Vasútvonala nem sok van Törökországnak, de ha rengeteg időtök van, a vonat jó lehetőség, fele olyan drága, mint a busz, viszont fele olyan gyors is. :P Uticélként ajánlanám: Assost, ahol egy görög

akropolisz van a hegytetőn (8 líra), és egy gyönyörű, tengerre néző amfiteátrum (ingyen), ahol volt szerencsénk aludni is egyet. Izmir, Antalya, Ayvalik, Pamukkale, Bursa, Bandirma közel vannak és megéri körülnézni feljűk is. (Antalya nincs közel, de akkor is. ☺). Ha már az ember Törökországban van, Isztambul kötelező, de minimum 5-6 napot érdemes rászánni, és

november- és március közepe között menni valamikor, mert ebben az időszakban fele annyiba kerül a szállás. Elég jó olcsó hostelek vannak a belvárosban. Nagyobb városokban a couchsurfing is virágzik, ez eléggé lecsökkenti az utazási kiadásokat, szóval bátran próbálkozzatok vele.